

GAZETA KRAKOWSKA

Przenumerata kwartalna
str. 12.

N^{ER} 261.

Pojedynczy numer na wło-
nym papierze gr. 10.

CZWARTEK DNIA 27 PAŹDZIERNIKA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień liczba	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 9 375	+ 8. 6	+ 5,9	zachodni sredni	pochmurne	
26. 12	„ 9. 443	+12. 7	+ 7,3	połn: za. sredni	pogoda z chmur:	
8	„ 9. 136	+13. 0	+ 6,5	„ słaby	„	„
9	„ 9. 279	+ 5. 2	+ 2,8		„	„

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 21 PAŹDZIERNIKA.

General Major Pęchrzewski

Komendant Miasta Stołecznego Warszawy.

Gde z pomiędzy 540 officerów z wojska polskiego, którzy się do wyjazdu z Warszawy podali, jedni, lubo odebrali potrzebne do tego bilety, dotąd nie opuścili miasta, inni się nawet po tak we ieszcze nie zgłosili; uwiadomiam tychże Ichmość officerów aby dany w tej mierze rozkaz niezwłocznie dopełnili: w razie bowiem przeciwnym sami sobie przypisać będą musieli, gdy surowsze przeciw nim środki przedsięwziętemi zostaną.

Właściciele domów, ich murgrabiowie, lub katorowie u których wzmiankowani officerowie mają zamieszkanie, unikając odpowiedzialności za przetrzymanie ich u siebie, mają natychmiast donosić o ich pobycie kommissarzom, którzy są w obowiązku dopilnowania skutku powyższego rozporządzenia.

Listę imienną officerów, którzy wyjechać mają z Warszawy, znajdują panowie kommissarze cyrkulowi w ratuszu głównym w biurze viceprezydenta.

(A. N.) — W rękopisem biblioteki publicznej 902 in 4to z r. 1404 jest wiersz czeski, który w wydaniu Warława Hanka bibliotekarza czeskiego narodowego muzeum, członka królewsko-Warszaw. przyjaciół nauk towarzys. pod tytułem: *Starobyła składanie pamatka XII, XVstoleti*, z rękopisem publicznej biblioteki pragskiej umieszczony, od 153 do 178 str. zawiera w sobie: *Rady oycy synowi*. Chociaż w przedmowie powiedziano, że ten wiersz porównwany z rękopisem raudnickim, do exemplarza Dalemilla 1459 roku przyłączonym, w obu wszakże na własnej ziemi pozostałych rękopismach znalazły się przerwy. Nasz rękopisem jest, ile się zdaie, starożytniejszy, właściwszą mąpisownią, dokładniejszą rymy i wierszów budowę, a nadewszystko szczerby, jakie się w czeskim okazują, uzupełnia. Ufam: że przy następnem kiedyś wydaniu pamiętek starożytnych czeskiego języka, uwaga na to zwróconą będzie. Nim obszerniejsze w naukowym dzienniku takim, wiadomość o' tem umieszczoną zostanie, albo i całkowity opis

tey poezyi moralney; obowiązkiem poczytując pracujących przy wielkich bibliotekach osób, wspierać na wzajem poszukiwania tego rodzaju, krótką wzmiankę o tem podaliśmy.

Ł. G.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

BERLIN 16 Października. — *Gazeta rządowa Pruską* zawiera następującą wiadomość o zawichrzeniach w księstwie Neuchatel.

“Rewolucyjne drzenie, jakie od pewnego czasu napadło wielką część Europy, nie pominięło także i księstwa Neuchatel i Vallangin. Mały ten kraj, który dawniej jak od sta lat przeszedł pod berło królów pruskich, (3 list 1706), doznawał ciągle szczególnego przywiązania xiążąt z swego panującego domu. Naród używał praw i wolności swoich, których nigdy panujący w niczem nie ograniczali, ale raczej święte ich utrzymanie było ciągle największem ich staraniem; posiadanie zaś tego kraju, stawało się dla panujących zawsze tylko powodem do dawania samej opieki i wyrządzania rozlicznych dobrodziejstw.

Księstwo to wróciwszy w r. 1814 pod panowanie prawych swych władców, w roku następnym za szczególnem spowodowaniem Króla Jmci, bez naruszenia praw jego, jako panującego xięcia Neuchatel, zostało członkiem związku helweckiego, jako kanton Neuchatel.

W tym stanie była krajina ta przez 16 lat spokojną i szczęśliwą, a tey stosunki z panującym domem pruskim były bardzo korzystne w rozwinięciu się tey przemysłowey czynności i umysłowey wykształcenia.

W ciągu zeszłego lata dochodziły do tronu drogą prawną życzenia zmiany w składzie przywróconego znowu od r. 1814 ciała prawodawczego, tak nazwanego *Audiences Generales*. Król Jmci postąpił tam natychmiast Generała Majora Pfuella jako kommissarza, i rozkazał następnie stosownie zaprowadzić u-

lepszenia co do tegoż składu, co do prawa zastępstwa, rozciągłości prawa wyborów i obrad. Kiedy znaczna większość najwyższą przejęta była wdzięcznością za te nowe dobrodziejstwa, tym czasem zebrał się tłum burzycieli szczególnie z Val de Travers. Zwiędziony przez nierozumnych szaleńców, a może także poduszczony przez źle myślących w bliskości i odległości, wszedł do miasta Neuchatel i jawnie ogłosił zamiar wyłamać się z pod prawych rządów. To rzecz szczególna, że przy wódcy nie wynurzali przeciwko rządowi żadney skargi, ani żalu, ani żadnego żądania, które gdyby były uzasadnione, niezwłocznie byłyby rozpoznane, i że jedynym powodem takowego ich postępowania było oświadczenie, że nie chcą być Prusakami ale Szwajcarami, — oświadczenie, którego zasadą jest najoczywistszą nieznanie prawdziwych stosunków. Natychmiast wielka liczba mieszkańców Neuchatel i Vallangin wzięła się dobrowolnie do broni, w celu zabezpieczenia prawego rządu od tego zamachu. Dla uniknięcia wojny domowey, Rada Stanu wstrzymała zapal tych uzbrojonych obywateli i innych użyła środków. Udała się do związku kowego zgromadzenia reprezentacyjnego, w nadziei, że wdanie się jego dostatecznym będzie do przywrócenia bez krwi rozlewu, spokojność.

Nadzieja ta spełniona też została. Zgromadzenie pamiętne na obowiązki swoje względem członka swego związku, wysłało natychmiast kommissarzy do Neuchatel, i trzy bataliony wojska związkowego wkroczyły do księstwa w skutku czego, nim jeszcze przyszło do bitwy, złożyli buntownicy broń i do domów powrócili. Zamek który oni zrabowali i uczynili teatrem najokropniejszych wyuzdań należący do niego kościół, w którym obozowali i który haniebaie znieważyli, są dowodem docho, jaki ich opanował. — Nadto, zgromadzeni pod Vallangin na obronę rządu

zbrojeni obywatele w liczbie 1800, powrócili także do swych spokojnych zatrudnień; pierwszy atoli, z własnego natchnienia, ponowili najuroczyściej przysięgę wierności swemu monarsze, przez przywołanie zaś stugi kościoła nadali temu rozczulającemu aktowi większą jeszcze świętość, i do N. Pana ułożyli adres tchnący najszczystsze przywiązaniem i miłością.

Ponieważ rada stanu zwołała następnie ciało prawodawcze, prawdziwy organ narodu, a generał-major Pfuell, który w czasie pierwszego swego poselstwa ziednał był sobie powszechną miłość i szacunek w całym kraju, wyjechał ztąd przed kilku dniami do Neuchatel, jako królewski kommissarz, opatrzonny w najobszerniejsze pełnomocnictwo; spodziewać się przeto należy, że prawy porządek w całej swojej rozciągłości znowu wkrótce będzie utwierdzony. „

LONDYN 13 Października. — Wczoraj po południu kupa pospółstwa zgromadziła się na Hydepark dla uderzenia na pałac księcia Wellington, ale mocny oddział nowych policyanów rozpedził ją. Ztamtąd udała się też kupa przeciw pałacowi hr. Dudley, lecz i tu od policyanów odwróconą została. Gdy na margr. Londondery w przejeździe na koniu przez Hydepark rzucono kamieniami, wyjął z holstra pistolet i rzekł: że ktokolwiek odważy się zbliżyć wypali do niego. Ta mężna postawa przestraszyła pospółstwo i margrabia pojechał dalej. Nawet królewicz książę Kumberlandy, gdy do parlamentu iechał, był od pospółstwa napastowany; ale zastąpiła go stojąca w pobliżności straż policyjna i zaprowadziła na odwach gwardyi.

Dziennik *Times* wyraża: „Ostatnie nasze doniesienia z Nottingham i Derby opiewają, że wojsko orężem rozpedziło buntowników, i że w obu miastach panuje teraz zupełna spokojność; mimo tego iednak żołnierze stoją pod bronią. W Loughborough zajęś mia-

ży zaburzenia, ale ukończyły się na wytluczeniu kilkunastu okien. „

Na posiedzeniu izby wyższej z dnia 7 b. m. książę Sussex przed wotowaniem powiedział między innemi co następuje:

„Jeden z szanownych baronów na drugiej stronie izby uczynił mi honor, iż wymierzył wprost do mnie swe argumenta przeciwko bilowi, a drugi szanowny i uczony baren, odezwał się dziś wprost do mnie, tak iż widzę się zmuszonym, odpowiedzieć na kilka punktów, które się szczególniej ściągają do moiej osobistości. Szanowny i uczony baron który dziś usiłował wywieść podług swej zasady pochodzenia mieysc w izbie niższej, udzielił nam pod względem tym bardzo prawdziwych objaśnień, mimo to, wnioski iakie ztąd wyprowadza, wcale nie są prawdziwe. Izba niższa powstała w czasach, w których wiadomości i ukształcenie umiey były upowszechnione niż teraz, korona miała w ówczas na widoku, iż miasteczka mające nadane sobie prawa wyborow, stanowić będą szranki przeciwko przewadze baronów. Nie potrzebuje tu dowodzić, że stosunek takowy już ustał. Potęga, iakiej korona użyć chciała przeciwko przewadze arystokracji, może przez okoliczności, przez marnotrawne concessye korony, przez reformacją i przez rewolucyą z rąk, którym była przeznaczona, przeszła do rąk przychylniejszych interesowi korony. Jeżeli wniosek ten jest prawdziwy, tedy przyznaję, iż względem sposobów iakimi przeyscie to zostało uskutecznione, nie jestem zupełnie bezstronnym. Mam zwyczaj poza parlamentem rozmawiać z ludźmi; i właśnie tam dowiedziałem się, że iedynie bil ten zadawolić ich może. Zwiadam instytutą rzemieślników i wyborne biblioteki iakie posiadają, nie mogę się wstrzymać od wyznania, iż ludzie wykształceni w tym stopniu, mają równie prawo iak wy, Mości Panowie, do obiawiania dojrzałego swego zda-

nia. Ukształcenie bardziej niż cokolwiek bądź innego uszlachetnia człowieka; bardzo się ucieszyłem, gdym słyszał szanownego lorda najwyższego sędziego, szczytującego się niskiem urzędzeniem, z którego przez zdolności wzniósł się do terażniejszego wysokiego, godnego zazdrości stanowiska. Twierdzą że bil terażniejszy jest ponowieniem, nie zaś nadwężeniem ustawy. Sądziłbym iż parowie roztropnie postąpią, zrzekając się dobrowolnie posiadania podupałtych miasteczek, których usunięcie bil terażniejszy ma na celu. Niesłusznie powiedziano o projekcie tym iż jest ułożony w zamiarze urwania listka z wieńca rewolucyi francuzkiej. Porównanie parów angielskich z dawną szlachtą francuzką, uczynione przez jednego z szanownych lordów, mocno mnie zastanowiło. Parostwo francuzkie z wyjątkiem 4 lub 5 mężów, bardzo mierne tylko majątki posiadających, nie liczy nad kilkaset lat bytu, gdy przeciwie parowie Anglii przez swoją dawność stanowią niezawistą zaporę między ludem i nadużyciami korony. Jako arystokracja Anglii, mamy obowiązek czuwać, aby prawa ludu nie były nadwężone, tudzież bronić praw korony. Jeżeli by nieszczęściem bil w mowie będący nie przeszedł, to spodziewam się, że lud uzna dobre chęci, jakie dlańnego zostały objawione i cierpliwie oczekiwać będzie przedstawienia podobnego środka, co niezawodnie nastąpić musi. Dostojnościom waszym oświadczam, iż jeżeli by bil ten nie przeszedł, wkrótce musi przejść inny, który może być mniej korzystnym, i któryby może był wprowadzonym wśród mniej korzystnych okoliczności. Mocno jestem o tem przekonany, Milordowie, iż dzisiejsze moje votum, iuż to jako członka rodziny królewskiej, iuż też jako para, jest szczególnie wa-

żne. Szlachetny i uczony lord wwnurzył obawę, iż bil obali ustawę i zniszczy wszelkie korzyści rewolucyi. Zaprzeczam temu! Jedną z zasad rewolucyi, która wzniosła terażniejszą dynastją na tron, było ustanowienie wolney i dokładney reprezentacyi ludu. Opieram się na tey zasadzie. Szczerze żałuję, iż inne osoby, z którymi jestem zaprzyjaźniony, nie zgadzają się ze mną w tey mierze, lecz nie wątpię dla tego o czystości ich zamiarów. Co do mnie, zawsze byłem reformistą, jestem nim obecnie i zawsze będę, dopóki bil terażniejszy lub inny środek równie skuteczny, nie będzie przyjęty. Zarazem pragnę jak najmocniej, aby reforma środkami konstytucyynemi została osiągniona i aby nie użyto gwałtownych środków do iey nzwskania. Gdyby to nastąpiło, potenczas najsilniej wspierać będę rząd w ich przytłumieniu. Spodziewam się więc, że jeżeli by bil ten został odrzucony, lud wytrwa, ale zachowa spokoyność. Gdyby odrzucenie bilu pociągnęło za sobą jakiegokolwiek gwałtu, jestem przekonany, iżby się takowych dopuściło tylko pospólstwo, a nie średnie i godne szacunku klasy. W ręku moiem znajduje się dokument przekonywający, iż niema przyczyny do obawy jakichkolwiek zamachów klasy średney przeciwko dobremu porządkowi i istnącym instytucyom. Z dokumentu tego okazuje się, iż na banku angielskim ma pieniądza 264,000 osób takich, których roczna dividenda nie przewyższa 200 funtów. Umiejętność klass średnich dowodzi i to, iż co tydzień wysyłaia z Londynu 191,170 gazet na prowincye. W okolicznościach takich Milordowie, mam za obowiązek głosować za powtórnyem czytaniem bilu, a mam mocno przekonanie, iż przez to przyczyniam się do dobra kraju. „